

Az 1956-ban „negyedéves”, gyémántdiplomás erdész évfolyamtársak soproni találkozója

1953-ban 103-an kezdtük meg tanulmányainkat Sopronban, az Erdészeti Főiskolán. Elsősorban az alaptárgyak szigorú vizsgaszűréje hatására 1956-ban már csak 74-en jelentünk meg az évnívón. Az 1956-os forradalom levereése után évfolyamunk – hasonlóan a hallgatói összlétszámhoz – megfelező-dött: 37-en Sopronban, 37-en Kanadában, a vancouveri British Columbia Egyetem UBC Soproni Divíziójában végeztünk.

2018-ban a Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kara 33 fő egykori, 56-ban „negyedéves” hallgatójának adományozhatott gyémántoklevelet. Tiszteletdiploma-átadó ünnepségen és évfolyam-találkózónkon személyesen 8 hazai és 6 kanadai társunk jelent meg 26 hozzátartozó kíséretében

Az együtt töltött soproni három év alatt diákéletünk szép élményei, a feléledő selmeci hagyományok szellemisége, összekovácsolták heterogén összetételű évfolyamunkat.

1956-ban egységessé váltunk nemcsak a diktatórikus és embertelen Rákosi-rendszer tagadásában, hanem egy új, szabad, igazságos és humánus társadalom megteremtésének szükségességében is.

Erdész, bányász, földmérő és geofizikus hallgatótársainkhoz hasonlóan, ki közkatonaként, ki vezetőként jelentős szerepet játszott a valódi társadalmi összefogásra épülő, soproni vértelen forradalmi eseményekben. Végzésünk után is megőriztük, erősítettük a társadalmi rendszertől, időtől és földrajzi távolságtól független, életre szóló diákbárságunkat.

2018 egy őszi délutánján a Soproni Egyetem főépülete előtt gyülekeztünk.

Együttlétünk első, ünnepi perceit *Bidló András*, az Erdőmérnöki Kar dékánja, *Facsó Ferenc*, a Dékáni Hivatal vezetője és egykori tanáraink közül *Gencsi László* is velünk töltötték.

Közös fényképezkedés után kanadai *Jandó Tiborral* együtt koszorúztuk meg az aulában elhelyezett, életutunk sorsdöntő napjait felidéző két emléktáblát. Közös főhajtásunkkal kettészakadt Alma Materünk összetartozását és tanáraink, egykori hallgatótársaink többsége közti kölcsönös megbecsülést fejeztük ki.

Alma Materünk 1990-ben, szakmátörténeti jelentőségű döntéssel, mintegy kihelyezett karként ismerte el az UBC Soproni Divízió működését. Kinti társaink az 1990. november 4-i „visszatérési” ünnepségen köszönetként egy, sorsukat művészi módon kifejező indián faragást adományoztak. Első koszorúnkat itt helyeztük el. 2011-ben a Vancouveri Soproni Alumni bronz emléktáblával örökítette meg két Alma Materre iránti tiszteletét és köszönetét.

Második koszorúnk e bronzplakett-hez került.

Közös emlékeinket is felidéző rövid botanikus kerti sétánk főbb állomásai a Wilckens-emlékkő, 1956-ban elsőéves *Józsa László* faragta indián totemoszlop és az első 1956-os emléktábla voltak.

Az esti ünnepi vacsorát családtagjainkkal a Nyugat étteremben tartottuk. Nagy örömeinkre egykori, ma is élő tanáraink – *Adamovich László*, *Csanády E.*, *Rónai Ferenc* és *Roxer Egon* – képviselőiben Gencsi László is megjelent körünkben.

Nagy László köszöntőjében az együtt töltött diákévekre, nagyszerű tanárainkra emlékezett és az 1956-os eseményeket idézte fel. Utalt arra, hogy évfolyamunk meghatározó szerepet játszott a soproni felsőoktatás fennmaradásában és a kanadai áttelepülés folyamatában egyaránt.

Gondolataihoz csatlakozva *Jandó Tiborral* az 1956 utáni párhuzamos életutunk, bárságunk főbb eseményeiről beszélünk. Tolmácsoltuk társaink, illetve családtagjaik üdvözlését is. Ünnepi koccintásunk pillanataiban valamennyi évfolyamtársunkat magunk mellett éreztük. A jó vacsora közben baráti hangulatú, kötetlen beszélgetésekkel hamar elrepült az idő.

Másnap a főépület előtt gyülekezve még egy „hivatalos” fénykép készült

rólunk. Ezután hagyományaink szerint felkerestük a Növénytani tanszék II. termét. Itt tartotta *Lámfalussy Sándor* professzor 1956. október 23-án évfolyamunk utolsó, együtt töltött tanóráját.

A folyosón az 1950-es évfolyamok rekonstruált tablói az utókor megbecsülését jelezték számunkra is. (*A kanadai évfolyamok tablóinak másolatai a dékáni tanácsterem díszei.*) A szépen felújított terem padjaiban ülve, *Bartha Dénes* professzor, a „Nemky tanszékünk” mai vezetője megtisztelő mondatait hallgatva, meghatódva érintett meg minket az elmúlt 60 év népünk sorsát, egyéni életünket meghatározó történelmi pillanatainak jelentősége.

A rektori tanácsteremben csatlakoztunk a tiszteletdiplomások hivatalos programjához. Tiszteletdiplomásokkal történő találkozás mindig felemelő érzés. Egy-egy kézfogás, baráti ölelés néhány mondat az ünneplő kollégáinkkal, egyre értékesebb, maradandó élményt jelent. 2018-ban tiszteletdiplomásokként ezeken túlmenően, minden pillanatban személyesen élhettük át az ifjabb generáció megbecsülését, szeretetét.

A nálunk idősebb és az 1959-ig Sopronban végzett kollégák esetében a selmeci karok egykori hallgatóival is találkozhattunk. Ez évben a Bányász Kar 1953-ban végzett hallgatói és egy földmérő hallgatótársnőnk vették át az utódintézmények, a Miskolci Egyetem, illetve Budapesti Műszaki Egyetem vezetőitől tiszteletdiplomájukat. Az erdész tiszteletdiplomások részéről Nagy

László évfolyamtársunk, a bányászok részéről *Rem Lajos* bányamérnök ünnepi szavai hangzottak el.

A nálunk fiatalabb, aranydiplomás generáció tagjaival az 1990-hez vezető hazai társadalmi változások és szakmánk modernizálásának közös élményei kötnek össze érzelmileg és baráti-lag is szorosabban.

Egyetemünk 1990-ben szakmatörténeti jelentőségű döntéssel mintegy kihelyezett karként ismerte el az UBC Sopron Divisiót. Évfolyamunk és 56-os hallgatótársaink egyetértésével 2006-ban *Grátzer Miklóssal* közösen kezdeményeztük *dr. Faragó Sándor* rektor-nál a hazai és kint végzett társaink egyidejű, soproni elismerését. Így 2007-ben az 56-os „ötödévesek” első-

ként, majd a többi 56-os évfolyam együtt vehették át tiszteletdiplomájukat.

Bidló András Egyetemünk és az Erdőmérnöki Kar helyzetének rövid ismertetését követő hozzászólások közül *Héjj Szabolcs*, az aranydiplomások évfolyama valétaelnökének köszöntőjét említtem meg.

Ezt követően az aulában Egyetemünk hősi halottainak emléktábláinak koszorúzása következett. *Jánoska Ferenc* szabványostól eltérő, tartalmas beszédében emlékezett meg a világégések áldozatairól. Nagy megtiszteltést jelentett számunkra, hogy az Egyetem vezetői után a tiszteletdiplomások nevében Jandó Tiborral és *Széles Lajos* vasdiplomás bányász kollégánkkal együtt helyezhettük el tiszteletünk jelképét.

Az Erdőmérnöki Kar előző tanévének megnyitóján *Nagy István* földművelésügyi miniszter és számos magas rangú vendég is részt vett. Egyetemünk jövőjét szolgáló beszédek hangzottak el. Sor került ösztöndíjak átadására is. A Roller ösztöndíjat az Egyetem vezetőivel évfolyamtársunk, *Baraksó János*, a Vancouver–Sopron Alumni ösztöndíjbizottságának elnöke adta át. Két kanadai évfolyamtársunkhoz Grátzer Miklóshoz és *Horváth Sándorhoz* kötődő ösztöndíjakat is átvehettek hallgatók.

Évfolyam-találkozónk, a tiszteletdiplomások átadása és az elsőévesek eskütétele a múltat, jelent és jövőt kötötte össze gondolatainkban. Egykori tanárainknak, évfolyamtársainknak is szóló megbecsülés élményével térhettünk vissza otthonainkba.

Dr. Illyés Benjamin
okl. erdőmérnök

